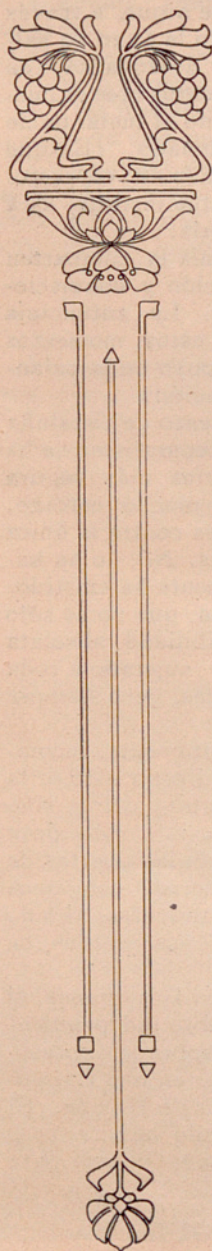

En la ditxa del retorn.

¿L'escoltarás altra voïta l'armonía
 del meu himne d'amor a cau d'orella?
 En l'hora baixa, quan se fon el dia
 i ve a mirar-te la primera estrella,
 mos cants desgranaré que abans solía
 —de nostres cors apresonera anella—:
 jo guardo avar la meva poèsia
 per tu que tens el dó de tornar bella.

I quants anys desterrat a esta negrura,
 lluny d'excelsos clarors, aimada meva,
 per companys les tristeces i els agravis.
 Me manca aquí la mel de ta dolçura:
 que bresca n'és la roja boca teva
 i abelles incansables els teus llavis.

MARIAN VILAMAR.